

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

afvente de formelle Ratifikationer at forelægge nærværende Lovforslag, der tilsigter for Danmarks Vedkommende at gennemføre de Beslutninger, der indeholdes i Af-snit I, Artikel 6, i Slutprotokollen fra Paris-Konferencen.

Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at oplæse hele den paagældende Artikel 6, men henvise de ærede Medlemmer til et nærmere Studium af Slutprotokollen, der er optrykt som Bilag til nærværende Lovforslag. Jeg skal kun ganske kort angive, at Artikel 6 giver os Ret til at konfiskere alle i Danmark værende tyske fjendtlige Aktiver som en Del af vor Erstatning fra Tyskland, og ikke alene giver os en Ret til at gøre dette, men paalægger os en Pligt til at sørge for, at disse tyske fjendtlige Aktiver ikke paa nogen Maade kan falde tilbage til tysk Ejendomsret eller tysk Kontrol. Som nævnt sluttede Konferencen umiddelbart før Jul, og dette meget indgribende Lovforslag forelægges saaledes inden for 6 Uger efter dette Tidspunkt. Jeg tror, at det er nogenlunde berettiget at sige, at Regeringen ikke har ladet Græsset gro under sine Fødder i denne Sag. Der har været arbejdet fra ministerielle Embedsmænds Side paa dette Omraade.

Jeg skal herefter, idet Protokollen fra Paris-Konferencen vil blive forelagt Rigsdagen til Godkendelse fra Udenrigsministeriet, gaa over til nærmere at omtale det foreliggende Lovforslag, hvis Hovedformaal, som jeg har sagt tidligere, er dels for Danmarks Vedkommende at fjerne Mulighederne for en fremtidig tysk Ekspansion, der igen vil kunne danne Basis for en politisk Aggression, dels at skaffe Danmark Mulighed for delvis Erstatning for de store økonomiske Tab, Fjendens Overgreb har forvoldt Landet, og for hvilke Tab det tyske Rige og dermed det tyske Folk og dettes enkelte Medlemmer er ansvarlige.

Bestemmelserne i Lovforslaget gaar ud paa, at al her i Landet værende tysk Ejendom konfiskeres til Fordel for danske Stat. Det er ikke muligt med Sikkerhed at angive den samlede Værdi af den af Lovforslaget omfattede Ejendom, idet al denne Ejendom sikkert ikke er blevet anmeldt i Henhold til Bekendtgørelserne af 27. December 1940 og 2. Juli 1945, og de Værdiangivelser, der er angivet i de indkomne Anmeldelser, er sikkert behæftet med megen Usikkerhed. Efter de til Direktoratet for Vareforsyning indkomne Anmeldelser beløber den samlede Værdi af den her i Landet værende tyske Ejendom sig til 114 Mill. Kr.,

og Værdien af den japanske Ejendom til ca. 100 000 Kr., for Japans Vedkommende alt-saa et ganske ringe Beløb. Den anmeldte Værdi af tysk Ejendom, ca. 114 Mill. Kr., kan dog ikke med Sikkerhed paaregnes at blive det Beløb, der vil tilfalde Staten. En Del anmeldt Ejendom maa forudses at ville fragaa som Følge af de Dispensationer, som Lovforslagets § 5 giver Adgang til. Paa den anden Side er der ikke i den foreliggende Opgørelse ansat nogen Værdi for konfiskerede Patenter, Varemærker og Mønstre, ligesom det maa antages, at den systematiske Eftersøgning af tysk Ejendom, som Lovforslaget forudsætter, vil medføre, at en Del ikke-anmeldt Ejendom bringes for Dagens Lys. Den forventede Afgang og forventede Tilgang til det opførte Beløb vil maaske opveje hinanden, saaledes at man kan anslaa, at Konfiskationen vil indbringe godt 100 Mill. Kr. Der er dog herved endnu et Usikkerhedsmoment, som jeg allerede nu finder at burde nævne, nemlig den Usikkerhed, der følger af Bestemmelsen i Lovforslagets § 25, 1ste Stykke, hvorefter man ved Konfiskationen skal respektere paaløbne Skatter og andre offentlige Afgifter, Panterrettigheder o. lign. samt legitime Krav imod den tidligere tyske Ejer i Henhold til Kontrakt eller hidrørende fra skadegørende Handlinger uden for Kontraktforhold, en Modregningsret, der er udtrykkeligt hjemlet ved den tidligere citerede Artikel 6 i Paris-Protokollen.

De Beløb, som indkommer ved Konfiskationen, skal afskrives paa de Danmark tilkommende Erstatninger fra Tyskland, men endelig Afskrivning paa de danske Erstatningskvoter kan dog ikke ske straks, netop fordi Paris-Konferencens Resultater endnu ikke er blevet definitive. Beløbene maa derfor indtil videre henstaa paa en særlig Konto i Danmarks Nationalbank, saaledes at Danmark over for samtlige de allierede Nationer, der har Del i Erstatningerne fra de vestlige Zoner i Tyskland og de tyske fremmede Aktiver, staar som en Slags Værge for det paagældende Beløb og holder det til Disposition for det fælles Formaal. Som allerede sagt tør det dog med Sikkerhed forudses, at Paris-Konferencens Resultater hurtigt vil blive godkendt, saaledes at det kun vil være et Spørgsmaal om kort Tid, inden de ved Konfiskationen indvundne Beløb endeligt kan afskrives paa de danske Erstatningskvoter fra Tyskland og derefter paa Statens Garanti over for Danmarks Nationalbank for dennes Tilgodehavender i Tyskland, det vil sige paa den paa Nationalbank-